

**VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Plenaire Vergadering
Agenda**

Vrijdag 1 juni 2018 vanaf 9.30 uur

Brussels Hoofdstedelijk Parlement – Lombardstraat 69 – zaal 201

1. Interpellatie (R.v.O., art. 61)

- Interpellatie van mevrouw Annemie Maes tot de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk beleid, over de stand van zaken bij *BRUZZ*

2. Samengevoegde interpellaties (R.v.O., art. 61, 8.)

- Interpellatie van mevrouw Cieltje Van Achter tot de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk beleid, betreffende de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel (GACB) wat betreft de cultuurinvesteringen
- Interpellatie van mevrouw Liesbet Dhaene tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, betreffende de verplichtingen van de VGC in het kader van de Brusselnorm
- Interpellatie van mevrouw Khadija Zamouri tot mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin en Gelijke Kansen, betreffende het rapport van de Gemengde Ambtelijke Commissie voor Brussel
- Interpellatie van de heer Johan Van den Driessche tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, betreffende het rapport 2017 van de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel

3. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- Vraag om uitleg van mevrouw Hannelore Goeman aan mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin en Gelijke Kansen, in verband met het tekort aan Vlaamse erkende dagverzorgingscentra in Brussel
 - Vraag om uitleg van mevrouw Annemie Maes aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk beleid, over de invoering van de Museumpas
-

**VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Plenaire Vergadering
Interpellatie**

Vrijdag 1 juni 2018 vanaf 9.30 uur

Brussels Hoofdstedelijk Parlement – Lombardstraat 69 – zaal 201

Interpellatie (R.v.O., art. 61)

Interpellatie van mevrouw Annemie Maes tot de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk beleid, over de stand van zaken bij *BRUZZ*

22 mei 2018

Interpellatie van Annemie Maes aan Pascal Smet, collegelid verantwoordelijk voor cultuur en media, over de stand van zaken bij Bruzz

We zijn nu bijna drie jaar verder sinds de eerste hervormingen bij de Vlaams-Brusselse Media, inmiddels gekend als Bruzz. Toch wordt er nog steeds verder gewerkt aan nieuwe veranderingen bv. sinds onze vorige discussie werd de nieuwe website gelanceerd. Er is ook een nieuwe hoofdredacteur aan de slag sinds september 2017. En een aantal nieuwe projecten staan op het punt gelanceerd te worden.

Vanuit de band tussen de VGC en Bruzz, namelijk het beheerscontract, had ik graag enkele vragen gesteld om een tussentijdse balans op te maken.

Zo had ik het graag gehad over een oud pijnpunt: het grote verloop van het personeel. In een eerder antwoord maakte u hierbij de kanttekening dat de functie van kweekvijver bv. voor doorstroming naar nationale media hiertoe bijdraagt. Toch moeten we waakzaam zijn voor een goede werksfeer en -cultuur. Want naast doorstroming en "natuurlijke" carrièreverloop kan er meer aan de hand zijn en moet men erover waken dat de knowhow, expertise, terreinkennis en kwaliteit van berichtgeving bewaard blijven

Een ander onderwerp dat de moeite waard is om aan te snijden is het diversiteitsbeleid bij het personeel. België scoort slecht op vlak van integratie van bepaalde kansengroepen in de arbeidsmarkt. Bruzz zou als moderne mediaorganisatie, die behoorlijk wat middelen van de overheid ontvangt, mee een voortrekkersrol moeten spelen. In dit kader is het ook belangrijk om na te gaan of er bij het management en op directieniveau ondertussen al meer vooruitgang is geboekt op het vlak van gendergelijkheid. Met andere woorden in welke mate is het glazen plafond voor vrouwen ondertussen al doorbroken?

Daarnaast is het interessant om te monitoren wie Bruzz via al zijn mediakanalen uiteindelijk bereikt. Als ik me niet vergis zou er ondertussen opnieuw een bereikstudie zijn uitgevoerd. In 2017 werd een bereikstudie uitgevoerd door TNS Media die zou gelden als nulmeting. Door jaarlijks op dezelfde manier te meten, zijn de cijfers vergelijkbaar en kunnen voorzichtig bepaalde conclusies getrokken worden.

Bruzz wil graag ook meer inkomsten uit eigen activiteiten genereren. Tot recent kwam 75-85% van de middelen uit subsidies van de VGC en de Vlaamse gemeenschap.

Ten slotte wordt er al een tijdje gepraat over een 'raad voor stakeholders' om de banden met de gebruikers/publiek te versterken, maar ook te professionaliseren.

Mijn vragen in dit verband zijn de volgende

- Hoe groot is het verloop bij het personeel en de medewerkers in 2017 ten opzichte van 2016? Zonder buiten uw rol te treden: zijn dat verloopscijfers die u gezond lijken voor een organisatie als Bruzz? Welke redenen geven de vertrekkende medewerkers op voor hun vertrek ?

- Welk diversiteitsbeleid heeft Bruzz voor het eigen personeel? Is er een diversiteitsplan? Op welke manier moedigt u Bruzz aan om een diversiteitsplan te implementeren?
- hoeveel vrouwen zitten er in het management en op het directieniveau en worden zij op een gelijkwaardige manier als hun mannelijke collega's vergoed ?
- Wat is de situatie op vlak van verloning personeel ? Is er een kader voor de verloning? Hoe verhoudt de verloning zich ten opzichte van andere mediaorganisaties?
- Heeft u al zicht op de resultaten van de nieuwe bereikstudie? Wat zijn de sterke en zwakke punten van deze studie ?
- Welke trends zijn er op vlak van eigen financiering? Stijgt het aandeel van financiering uit eigen inkomsten? Heeft u een richtpercentage waarvan u graag wil dat ze het behalen?
- Wat is de stand van zaken met betrekking tot de raad van stakeholders?

Annemie Maes

**VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Plenaire Vergadering
Interpellaties**

Vrijdag 1 juni 2018 vanaf 9.30 uur

Brussels Hoofdstedelijk Parlement – Lombardstraat 69 – zaal 201

Samengevoegde interpellaties (R.v.O., art. 61, 8.)

- van mevrouw Cieltje Van Achter tot de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk beleid, betreffende de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel (GACB) wat betreft de cultuurinvesteringen
- van mevrouw Liesbet Dhaene tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, betreffende de verplichtingen van de VGC in het kader van de Brusselnorm
- van mevrouw Khadija Zamouri tot mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin en Gelijke Kansen, betreffende het rapport van de Gemengde Ambtelijke Commissie voor Brussel
- van de heer Johan Van den Driessche tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, betreffende het rapport 2017 van de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel

23/05/18

Interpellatie van mevrouw Cieltje Van Achter, Raadslid aan de heer Pascal Smet, Collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk Beleid betreffende Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel (GACB) wat betreft de cultuurinvesteringen

Op 9 mei 2018 werd in het Vlaams Parlement het eerste rapport van de GACB door de leidende ambtenaren van zowel VGC als de VG voorgesteld. Hierin werden enkele duidelijke cijfers meegegeven in het kader van de Brusselnorm. Dit eerste rapport brengt vooreerst duidelijk in beeld op welke manier Vlaanderen in Brussel investeert. Het geeft duidelijk aan de band tussen Brussel en Vlaanderen meer dan ooit levend is en de VG alvast haar steentje bijdraagt.

Ik wens me graag toe te spitsen op het beleidsdomein Cultuur, een essentieel element in het Vlaams Gemeenschapsbeleid voor Brussel. De investeringen vanuit Vlaanderen maken het mede mogelijk om de Vlaamse Brusselaar een cultuuraanbod van hoge kwaliteit aan te bieden met een diverse programmatie in verschillende cultuurhuizen. Met een gemiddelde investering van 8.24 % (2012-2015) wordt de 5%-norm ruimschoots gehaald en dat kunnen we alleen maar toejuichen.

Er wordt in het rapport echter een uitsplitsing gemaakt tussen culturele investeringen *tout court* en investeringen die men categoriseert als 'nabijheidsvoorzieningen'. Als ik goed begrijp, is er een verschil in visie tussen de Vlaamse administratie en de administratie van de VGC hierin.

De VGC stelt voor enkel cultuurinvesteringen te behouden die onder 'nabijheidsvoorzieningen' vallen. Het criterium daarvoor wordt als volgt omschreven: *Om te komen tot een definiëring van de financiering van de nabijheidsvoorzieningen voor het beleidsdomein Cultuur, Jeugd en Sport, werden een aantal door de Vlaamse overheid gesubsidieerde kunstinstellingen en culturele organisaties geïsoleerd die door hun werking hoofdzakelijk nationaal en internationaal werken en/of Brussel in hoofdzaak als uitvalsbasis of domicilie gebruiken en/of waaraan de VGC voor een specifieke Brusselwerking aanvullende subsidies geeft. Het gaat om een dertigtal organisaties.*

In mijn tussenkomst na de voorstelling van het rapport gaf ik reeds aan dat dit onderscheid, dat op vraag van de VGC-administratie werd gemaakt, artificieel aanvoelt. Een cultuurinstelling valt niet langer in te delen als 'nabijheidsvoorziening' van zodra deze enige vorm van buitengewestelijke uitstraling, ambitie of doelpubliek heeft. Op deze manier vallen enkele belangrijke cultuurpolen uit deze berekening. Dit zijn nochtans grote trekpleisters voor alle Vlaamse Brusselaars en zijn stevig ingebed in het lokale weefsel en hebben dus zeker een lokale relevantie. Deze uitsplitsing gaat voorbij aan deze vaak complexe realiteit.

Daarenboven beantwoordt de nabijheidsinvulling van deze 5% niet aan het opzet van het Vlaamse cultuurbeleid an sich. Er worden vooral Vlaamse subsidies aan cultuurinstellingen gegeven die net een werking hebben dat het puur lokale overstijgt. Ook voor de subsidies aan cultuurinstellingen in andere Vlaamse steden en gemeenten is dit zo. Cultuurhuizen die ambitie en uitstraling hebben buiten hun gemeenten worden meer gesteund. Het puur lokale behoort eerder toe aan de gemeenten. Men moet de 5%-norm dan ook zien als een ondersteuning van Brussel in haar hoofdstedelijke functie en bijgevolg kan men onder geen beding beweren dat de 5%-norm tot doel strekt zich enkel te richten op de 'naburigheid'.

Het derde criterium m.b.t. een door de VGC gesubsidieerde Brusselwerking, lijkt mij al helemaal arbitrair. De VGC kan een subsidie geven voor een 'Brusselwerking' en vervolgens worden de Vlaamse inspanningen niet meer meegerekend. Alsof die cultuurinstellingen geen Vlaamse subsidies gebruiken voor hun werking naar de Vlaamse Brusselaars.

Het GACB-rapport indachtig had ik u graag volgende vragen gesteld:

- Het rapport benoemt duidelijk welke culturele instellingen niet weerhouden werden als 'nabijheidsinstellingen'. Kan er meegedeeld worden welke instellingen werden uitgesloten op welk van de drie criteria? Kan er een overzicht gegeven worden van welke instellingen dan wel weerhouden zijn binnen dit drievoudige criterium?
- Deelt u de analyse van de VGC-administratie dat de 5%-norm louter en alleen relevant is voor nabijheidsvoorzieningen i.t.t. de algemene opzet van het Vlaams cultuurbeleid? Schaart u zich achter het vernoemd criterium voor de uitsplitsing van de cultuurinstellingen zoals deze weergegeven in het rapport?
- Wat opvalt is dat de Vlaamse noemer (465.897.667 in 2015) identiek blijft voor zowel het totale cultuurbudget als voor het cultuurbudget met alleen de nabijheidsvoorzieningen. Dit is natuurlijk appels met peren vergelijken. Het klopt toch niet dat de cultuurinstellingen die werden uitgesloten wel nog voorkomen in het totaalbedrag van de noemer? Verder zijn er ook andere Vlaamse cultuurinstellingen opgenomen in die noemer die dan eigenlijk ook zouden moeten worden uitgesloten. Dan moeten in feite alle Vlaamse instellingen die onder het drievoudige criterium vallen uitgesloten worden uit de noemer. Ik denk dan bv. aan de Antwerpse theaterhuizen die een nationale werking hebben of subsidies van Stad Antwerpen krijgen. Kan u meer duiding geven bij de berekening van de percentages voor nabijheidsvoorzieningen?

Ik dank u alvast voor uw antwoord.

23 mei 2018

Interpellatie van Liesbet Dhaene ten aanzien van Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs

Betreft: de verplichtingen van de VGC in het kader van de Brusselnorm

Vlaanderen haalt de Brusselnorm voor onderwijs. Maar in het rapport stelt de VGC-administratie dat de investeringen in het hoger onderwijs in Brussel “bovenlokaal” zijn en dus niet meegerekend moeten worden. Als het hoger onderwijs niet meegerekend wordt, haalt Vlaanderen net niet de 5% norm.

Het is duidelijk dat het doel van deze “interpretatie” is om meer middelen vanuit Vlaanderen voor het Brussels Nederlandstalig onderwijs te verkrijgen. Dat deze universiteiten en hogescholen “bovenlokaal” zijn is fictie en doet deze universiteiten en hogescholen onrecht. Heel hun onderwijsvisie is erop gericht om de band met Brussel aan te halen. Zij zijn verweven met Brussel. Zo is Caroline Pauwels, rector van de VUB, Brussels “leader of the year”, juist omdat ze een positief beeld van Brussel wijd uitdraagt.

Natuurlijk wil elke Brusselaar, ook de Brusselse Vlaming, dat Vlaanderen Brussel financieel niet loslaat en dat een zo groot aantal Brusselaars worden bereikt door de Vlaamse instellingen.

Maar— zeker bij onderwijs — heb ik toch een aantal kanttekeningen bij deze “interpretatie” van de VGC-administratie:

De Brusselnorm staat sinds 1999 in de Vlaamse regeerverklaring. Wat wordt er in elke regeerverklaring benadrukt? Dat de Vlaamse instellingen gericht zijn op de Brusselse Vlamingen. Het engagement voor de Brusselnorm wordt genomen omdat Brussel de hoofdstad is waar ook vele Vlamingen wonen en werken. Aangezien de Vlaamse instellingen open zijn ten aanzien van alle Brusselaars, wordt 30% van de Brusselaars als doelgroep aanzien. Veel meer dan dat er Brusselse Vlamingen in Brussel zijn. Dat is mooi maar de eerste doelgroep en de bestaansreden van de Vlaamse instellingen in Brussel, zijn de Brusselse Vlamingen.

Aan de andere kant bepalen de regeerakkoorden ook dat Vlaanderen de VGC als haar bevoorrechte partner voor de implementatie van haar beleid. Je kan dan ook zeggen dat de taak van de VGC in het kader van de Brusselnorm is er mee voor te zorgen dat de Brusselse Vlamingen zeker bereikt worden door de Vlaamse instellingen.

En dan kijk ik naar het Brussels Nederlandstalig onderwijs:

Als je enkel kijkt naar het basis- en secundair onderwijs, halen we net niet de 5% norm. Al wordt er volop geïnvesteerd: de capaciteitsmiddelen voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel

zullen voor de komende 3 jaar 30 miljoen Euro bedragen. Bij een nieuwe investeringsronde voor de periode 2019-2021 zal opnieuw 150 miljoen toegekend worden, al is nog niet duidelijk hoeveel daarvan naar Brussel zal gaan.

En laat ons eens naar de realiteit kijken: Meer dan 2/3 van de leerlingen in het Nederlandstalig Brussels onderwijs spreken thuis geen Nederlands. Klassen zonder ook maar één leerling die thuis Nederlands spreekt, zijn geen uitzondering meer.

Heeft dit positieve gevolgen? Natuurlijk! Het draagt bij aan de tweetaligheid van Brussel. Maar aan de andere kant blijkt dat door het succes bij anderstalige Brusselaars de weinige Vlaamse gezinnen in Brussel uit de boot voor een plaats in hun school van keuze. Met andere woorden: Vlaanderen voorziet 5% van haar begrotingsmiddelen voor het Brussels Nederlandstalig onderwijs, maar de eerste doelgroep, de Brusselse Vlaming, valt uit de boot.

Als de VGC pleit voor meer middelen voor Brussel vanuit Vlaanderen in het kader van de Brusselnorm, zou de VGC daarbij ook een beleid moeten kunnen voorleggen waaruit blijkt dat het gericht is op de garantie dat de Brusselse Vlamingen toch wel zeker bereikt worden door de Vlaamse instellingen.

Maar als je kijkt naar het bestuursakkoord 2014-2019 van de VGC "Goesting in Brussel", dan zie je dat geen enkele keer het begrip "Brusselse Vlaming", "Vlaamse Brusselaar" of "Nederlandstalige Brusselaar" vermeld wordt. Wel de open houding ten aanzien van alle personen die gebruik maken van de Nederlandstalige dienstverlening en het Nederlandstalig aanbod en de meertaligheid van communicatie.

En in onderwijs is het dan nog hallucinanter. Er is een bestaande, beperkte voorrang voor Nederlandkundigen ten belope van 55% die er niet voor zorgt dat de Brusselse Vlamingen in een Nederlandstalige school van hun keuze terecht kunnen. En deze gebrekkige bescherming voor de Nederlandstalige Brusselse gezinnen, m.n. de voorrangregel, willen Brusselse Open VLD, SP.A en Groen afschaffen in de overgang naar het secundair onderwijs.

Mijn vraag is dan ook:

De VGC vraagt bijkomende inspanningen van Vlaanderen in het kader van de Brusselnorm, maar welke maatregelen neemt de VGC om ervoor te zorgen dat de Brusselse Vlamingen zeker een plaats hebben in het Nederlandstalig Brussels onderwijs.

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri gericht aan Collegelid Bianca Debaets, bevoegd voor welzijn, gezondheid, gezin en gelijke kansen betreffende " het rapport van de Gemeenschappelijke Ambtelijke Commissie voor Brussel".

Uit het rapport van de Gemeenschappelijke Ambtelijke Commissie voor Brussel blijkt dat de Brusselnorm als begrotingsnorm voor het beleidsdomein Welzijn Gezondheid en Gezin in zijn geheel niet gehaald wordt. De redenen zouden kunnen worden teruggevonden in de operationalisering van de 6de staatshervorming. Ondertussen stijgen de welzijnsnoden van de Brusselaars, maar blijven de beleidsantwoorden zoek.

Niettegenstaande de positieve evolutie in de kinderopvang, maar ook in de voor-en naschoolse opvang, alsook in het domein inburgering en integratie, blijft het aanbod aan Nederlandstalige welzijns-, gezondheids- en gezins- voorzieningen in Brussel ondermaats.

Ik heb hierover volgende vragen voor u:

1. Deelt u de conclusies van de GACB waaruit blijkt dat de investeringen in uw beleidsdomein vanuit Vlaanderen ondermaats zijn?
2. Hebt u daaromtrent overleg gepleegd uw collega Vlaams minister voor Welzijn? Hebt u een verklaring gekregen voor die ondermaatse investeringen?
3. Welke maatregelen en investeringen plant de Vlaams minister voor welzijn het komende jaar voor Brussel?

Khadija Zamouri

24/05/2018

Interpellatie van de heer Johan Van den Driessche, Raadslid, aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter, betreffende het rapport 2017 van de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel

Geachte collegevoorzitter,

Op 9 mei jl. werd het Rapport 2017 van de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel (GACB) besproken in Gemeenschappelijke vergadering van de Verenigde commissies voor Brussel & de Vlaamse Rand van het Vlaams Parlement en de RVG-Samenwerkingscommissie met de Vlaamse volksvertegenwoordigers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Dit eerste rapport van de GACB brengt vooreerst duidelijk in beeld op welke manier Vlaanderen in Brussel investeert. Het geeft duidelijk aan dat de band tussen Vlaanderen en Brussel meer dan ooit levend is. Het is een zeer interessant document met een schat aan informatie dat aanleiding gegeven heeft tot zeer interessante discussies en waarvan ik hoop dat deze in de toekomst een vervolg kunnen krijgen.

Op basis van dit rapport en de gevoerde discussie op 9 mei jl. wens ik hierbij een aantal zaken onder de aandacht te brengen en het college van de RVG hieronder te ondervragen.

Vooreerst wil ik het hebben over de 5%-norm. De Vlaamse Gemeenschap beschouwt 30% van de Brusselse bevolking als haar doelgroep voor haar beleid in Brussel en stelt 5% van de totale Vlaamse gemeenschapsuitgaven voorop om te besteden aan het Vlaamse gemeenschapsbeleid in en voor Brussel.

Daarbij ontspon zich de discussie of die norm voor alle beleidsdomeinen samen geldt of per beleidsdomein. De leidend ambtenaar van de VGC-administratie opteerde blijkbaar voor een benadering waarbij die 5%-norm geldt per beleidsdomein. Ik vind dat echter niet wijs. Dat zou immers betekenen dat voor beleidsdomeinen als Integratie, Inburgering en Gelijke Kansen (13 %) en Communicatie en Media (10 %) de financiële stroom zou dalen wat vandaag wellicht niet gewenst is. Wanneer we opteren voor een gemiddelde 5%-norm zou dit toelaten om de middelen in te zetten in functie van de noden voor elk beleidsdomein. Dit geeft dus veel meer flexibiliteit en vanuit beleidsoogpunt dus te verkiezen.

Mijn vraag is dus of het college deze visie deelt en dit zal opnemen met de leidend ambtenaar om dit standpunt te laten aanpassen?

Een ander aspect handelt over de missie van de VGC. Daaronder valt ook het versterken van de band tussen Brussel en Vlaanderen. Dat aspect komt in het Bestuursakkoord van het College van de VGC niet echt aan bod. En ook in het beleid werkt dat niet door, zoals mijn fractie dit al een aantal keer heeft aangekaart.

Mijn vraag is waarom dat stuk van de missie wordt verwaarloosd en wat het College daar op korte termijn zal aan verhelpen?

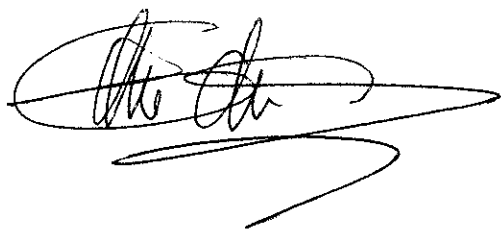
Mijn laatste vraag gaat over de nood aan een Brusselpact. De Vlaamse Gemeenschap investeert meer dan ooit in Brussel in onderwijs, inburgering enz. Vlaanderen laat Brussel niet los, zoveel is duidelijk. Maar ook de Franse gemeenschap en de Gemeenschappelijk Gemeenschapscommissie (GGC) zijn bevoegd inzake gemeenschapsvoorzieningen in Brussel. Het is belangrijk, ook al gezien de

demografische evolutie, dat met die overheden op dat vlak afspraken worden gemaakt over de noodzakelijke capaciteit van die gemeenschapsvoorzieningen.

De Vlaamse en Franse gemeenschap moeten samen de noden in Brussel op het vlak van gemeenschapsvoorzieningen in kaart te brengen. Dat onderzoek moet leiden tot een Brusselpact met afspraken over investeringen in capaciteit omtrent domeinen als onderwijs, kinderopvang, zorg en inburgering.

Graag had ik vernomen of het college die benadering ondersteunt en daaraan wil meewerken.

Ik dank u al voor uw antwoorden.

**VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Plenaire Vergadering
Vragen om uitleg**

Vrijdag 1 juni 2018 vanaf 9.30 uur

Brussels Hoofdstedelijk Parlement – Lombardstraat 69 – zaal 201

Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- van mevrouw Hannelore Goeman aan mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin en Gelijke Kansen, in verband met het tekort aan Vlaamse erkende dagverzorgingscentra in Brussel

- van mevrouw Annemie Maes aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk beleid, over de invoering van de Museumpas

Vraag om uitleg van mevrouw Hannelore Goeman aan Collegelid Bianca Debaets bevoegd voor welzijn en ouderenzorg in verband met het tekort aan Vlaams erkende dagverzorgingscentra in Brussel

Dat het aanbod ouderenzorg in Brussel nog te weinig is afgestemd op de Brusselse behoeften is gekend. Er zijn genoeg kamers in de woonzorgcentra, maar daar zit de Brusselaars niet op te wachten. Er is een hoge nood aan kleinschaligere projecten die ervoor kunnen zorgen dat Brusselaars langer thuis kunnen wonen, maar toch de nodige zorg krijgen.

Dit kan bijvoorbeeld met dagverzorgingscentra. Een dagverzorgingscentrum biedt opvang en verzorging overdag. Een oudere kan een of meerdere dagen of uren per week naar zo'n centrum gaan en wordt geholpen bij het wassen en verzorging. Er zijn activatie-, revalidatie- en ontspanningsactiviteiten. Deze dagverzorgingscentra zijn heel welkom voor de oudere, maar ook voor eventuele mantelzorgers wordt de zorg zo veel draagbaarder.

In Brussel zijn er slechts twee Vlaams erkende zorgcentra, goed voor 30 plaatsen. Er lagen plannen op tafel om twee nieuwe dagverzorgingscentra te openen. Deze plannen zijn (tijdelijk) stopgezet omdat het financieringsmodel van de Vlaamse overheid niet toelaat om een dagcentrum financieel levensvatbaar te maken. Het gaat om een dagverzorgingscentrum van ADO Icarus in Neder – Over – Heembeek, dat nu in tussentijd als lokaal dienstencentrum wordt gebruikt en een dagverzorgingscentrum dat het OCMW in Oudergem wou openen. De voorziene ruimte wordt nu gebruikt om de lokale Nederlandstalige bibliotheek in onder te brengen.

De dagverzorgingscentra worden gefinancierd op basis van een forfait per persoon. Het bedrag hangt af van de categorie van "zwaarte" van de zorg voor die persoon. De personen die de zwaarste zorg nodig hebben, vallen in de F-categorie. Om een dagcentrum van 15 mensen financieel levensvatbaar te houden, heb je 10 personen met en bedrag in de f-categorie nodig. De Vlaamse regering heeft echter beslist om een maximum te zetten op dit aantal personen binnen die categorie: er kunnen per centrum maar 5 mensen meer binnen die f-categorie. Deze financiering wordt momenteel verhoogd, in de toekomst zullen er meer mensen binnen een F- categorie mogen ingeschreven worden. Dit blijft echter onvoldoende, er zouden er minimum 10 personen moeten zijn.

Volgens een berekening van het kenniscentrum wonen welzijn zorg zouden er in Brussel minstens 382 plaatsen nodig zijn tegen 2020. Het lijkt mij dringend dat ook Vlaanderen meer investeringen faciliteert in plaats van hypothekeert.

Vandaar mijn vragen:

1. Hebt u overleg met minister Vandeurzen over deze problematiek?
2. Welke stappen onderneemt u om de opening van nieuwe mogelijke dagcentra te faciliteren, ook qua financiering?

21/05/2018

CLOSSET Gerd

Van: Annemie Maes <Annemie.Maes@groen.be>
Verzonden: woensdag 23 mei 2018 15:28
Aan: RAAD Stukken
CC: Sara Matthieu
Onderwerp: vraag om uitleg museumpas

Vraag om uitleg van Annemie Maes aan collegelid Pascal Smet over de invoering van de Museumpas

Vanaf september 2018 kan je met de gloednieuwe museumpas meer dan honderd musea bezoeken in België. De pas kost vijftig euro en geeft een jaar lang vrije toegang tot de vaste collecties van alle deelnemende musea in Vlaanderen, Brussel en Wallonië. Daarnaast kunnen pashouders gratis of met stevige kortingen naar tijdelijke tentoonstellingen. De inkomsten van de museumpas gaan rechtstreeks naar de musea. Telkens wanneer iemand met de kaart aan de balie van een museum passeert, wordt dit museum vergoed. In Nederland bestaat de Museumkaart al meer dan dertig jaar en heeft meer dan een miljoen gebruikers. Vlaams minister van Cultuur Sven Gatz hoopt op een gelijkaardig succes. Hij heeft deze museumpas voorgesteld samen met zijn collega minister van cultuur van de Fr gemeenschap Greoli .

Er is nu al gestart met de voorverkoop van 6.000 exclusieve museumpassen, ontworpen door zes Belgische kunstenaars: Eva Mouton, Rinus Van de Velde, Koen Vanmechelen, Sanam Khatibi, Jacques Charlier en Vincent Glowinski. De kopers van de eerste 6.000 passen kunnen die al in avant-première vanaf juni gebruiken in de musea.

Veel Brusselse musea zijn intussen meegestapt in het Paspartoe -verhaal (Bozar, Wiels, Jubelparkmusea, MIMA, enz).

Mijn vragen in dit verband zijn de volgende:

1. Welke Brusselse instellingen/musea doen mee met de nieuwe museumpas ?
2. Hoe zal de paspartoe-kaart zich verhouden tot de museumpas? Zullen beide kaarten naast elkaar blijven bestaan ? Welke synergiën zijn er mogelijk?
3. Bent u betrokken bij de uitwerking van de museumpas? Is dit besproken op het interministerieel overleg cultuur ? is het federale niveau er ook bij betrokken?
4. Betaalt VGC een financiële bijdrage voor deze museumpas ? welk financieringssysteem wordt er gehanteerd ?
5. Zullen er ook speciale tarieven voor jongeren of andere doelgroepen (gezinnen, senioren enz) zijn ?
6. Zullen musea nog steeds een gratis dag –toegankelijk voor iedereen - kunnen organiseren of zal dit door de introductie van de museumkaart vervallen?

uitkijkend naar uw antwoorden

Annemie Maes

23 mei 2018